

РЕШЕНИЕ

№ 11354

гр. София, 02.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 04.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **10954** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. Г. Г., чрез адв. И. В., срещу решение № 5130005-122/01.10.2024 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи, с което се отказва изтриването на личните данни на жалбоподателя, обработвани в Интегрирана регионална полицейска система – С. във връзка със ЗМ 15192 от 22.10.2018 г. по описа на 07 РУ – СДВР и обвързаното с него задържане от полицейски орган за срок от 24 ч. със заповед № 2251 от 22.10.2018 г. в 07 РУ – СДВР.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че административният орган се произнесъл при неизяснена фактическа обстановка, в резултат на едностранното тълкуване на доказателства и без да са събрани допълнителни данни за характеристиката на личността на заявителя, който е реабилитиран, понастоящем с висше образование, работи като учител по физическо възпитание и спорт в 28 СУ „А. К.“, отговорен педагог, който си е взел поука от извършеното деяние преди повече от 5 години. Според жалбоподателя административният орган е следвало да извърши задълбочена преценка за „абсолютната необходимост“ от обработването и съхраняването на личните му данни в структурите на МВР, като отчете обстоятелството, че деянието е извършено поради лекомислие и незрялост в студентските му години. Счита за неправилен извода на органа, че реабилитацията няма значение, независимо че тя не е предвидена като

основание за снемането на личните данни от масивите на МВР, тъй като в случая обработването на личните данни е с неясни цели, предвид обстоятелството, че след приключване на наказателното дело, жалбоподателят не е извършил нито едно противоправно деяние, което да обуславя органите на МВР да продължават да обработват личните му данни. Позовава се на Директива 2016/680 и решения на СЕС, според които държавите членки следва да спазват принципа „свеждане на данните до минимум“, който дава израз на принципа на пропорционалност, който принцип според жалбоподателя в случая не е съобразен от административния орган, който бланкетно и без и да изложи мотиви в тази връзка е постановил отказ. Счита, че съхраняването на личните му данни противоречи на целта на закона и практиката на СЕС. По горните съображения се иска от съда да постанови решение, с което да се отмени оспореното решение и преписката да се изпрати на ответника с указания за заличаване на личните данни на жалбоподателя, обработвани в информационните фондове на МВР.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява от адв. Й. който поддържа жалбата. Претендира разноски, съгласно представен списък по чл. 80 ГПК. Ответникът - директорът на Столична дирекция на вътрешните работи, в съдебното заседание не се представлява и не взема становище по жалбата. С представени по делото писмени бележи от процесуалния представител на ответника юрк. В.-Г. подробно се излагат съображения за неоснователност на жалбата и съответно законосъобразност на оспореното решение.

С. градска прокуратура, редовно призована, не се представлява в производството и не взема становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Със заявление вх. № 812105-23/02.07.2024 г. М. Г. Г. е поискал от директора на СДВР да бъдат изтрети неговите лични данни, обработвани в МВР и от структурите на МВР, посочени в решение № 513005-57/09.06.2023 г. на директора на СДВР, а именно: извършител по ЗМ № 15192 от 22.10.2018 г. по описа на 07 РУ-СДВР, за деяние по чл. 234, ал. 1 НК, полицейска регистрация № 6955 от 24.04.2019 г. на 07 РУ-СДВР, извършена със ЗМ № 15192 от 22.10.2018 г. по описа на 07 РУ-СДВР и задържане от полицейски орган за срок от 24 часа със заповед № 2251 от 22.10.2018 г. по описа на 07 РУ-СДВР.

Заявлението е изпратено за проверка на началник на сектор ИО, който е дал становище да бъде изготвен отказ за снемане на полицейска регистрация № 6955 от 24.04.2019 г. на 07 РУ-СДВР и отказ за изтриване на личните данни във връзка със ЗМ № 15192 от 22.10.2018 г. по описан на 07 РУ-СДВР и обвързаното с него задържане от полицейски орган до 24 часа със заповед № 2251 на 22.10.2018 г. на 07 РУ – СДВР.

Във връзка с постъпилото заявление от Софийска районна прокуратура е изискан и съответно представен препис от обвинителния акт по досъдебното производство № 15192/2018 г. по описа на 07 РУ – СДВР, пр. пр. № 47575/2018 г. по описа на СРП. Представени са също така заверен препис от споразумение по НОХД № 7852/2019 г. по описа на СРС, НО, 107 състав, електронна справка за съдимост, справка за протичане на наказателни производства за лице, заповед за задържане от 22.10.2018 г., протокол за личен обиск от 22.10.2018 г. и разписка за върнати вещи и пари от задържано лице, както и справка в картотека „Полицейска регистрация“ на ГДНП за

лицето М. Г. Г..

Видно от споразумение по НОХД № 7852/2019 г. по описа на СРС, М. Г. е осъден за престъпление по чл. 234, ал. 1 НК, за което при условията на чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 НК е получил наказание „лишаване от свобода“ за срок от осем месеца, като на основание чл. 66, ал. 1 НК изтърпяването на наказанието е отложено за срок от три години от влизане в сила на споразумението.

По искане на жалбоподателя по делото е разпитана като свидетел И. К. Г., която дава показания, че от година и половина живее на семейни начала с жалбоподателя, който към момента е учител по физическо възпитание и спорт и класен ръководител на 8 клас в 28 СУ „А. К.“ [населено място]. Според свидетелката М. Г. е израснал към по-добро с годините и много съжалява за постъпката си от 2018 г.

Видно от представеното от Софийска районна прокуратура писмо от 04.02.2025 г. във връзка с изисквана от съда информация относно обстоятелството дали за периода от 2019 г. до 24.10.2014 г. М. Г. Г. е бил привлечан като обвиняем за извършено престъпление, в него е цитирано единствено образуваното досъдебно производство през 2018 г., което е приключило със споразумение на 29.10.2019 г.

От представеното по делото решение № 513005-57/09.06.2023 г. на директора на СДВР за предоставен достъп на личните данни, обработвани в Интегрираната регионална полицейска система - СДВР се установява, че съхраняваните и обработваните данни на М. Г. Г. в информационните фондове на МВР са именно във връзка с образуваното досъдебно производство през 2018 г. за извършеното престъпление по чл. 234, ал. 1 НК и завършило със споразумение от 29.10.2019 г.

По делото са представени дипломи за висше образование на М. Г. Г., за придобити образователни-квалификационни степени по специалност „спорт“ и „физическо възпитание“ от Национална спортна академия „В. Л.“, удостоверение от НАП за липсата на задължения и удостоверение от Столична община за липсата на задължения.

При така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 АПК по реда на чл. 168, ал. 1 АПК, формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с пряк и непосредствен правен интерес срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт и в законоустановения срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия по чл. 29 ЗМВР, съгласно която разпоредба администратор на лични данни е министърът на вътрешните работи, който може да възлага обработването на лични данни на определени от него длъжностни лица. Последният е оправомощил директора на Столична дирекция на вътрешните работи със заповед 8121з-1111/08.10.2019 г. да разглежда и да се произнася по постъпили искания на субектите на данни за упражняване на права по чл. 12 - 22 от Регламент /ЕС/ 2016/679 и по чл. 53 – 56 от ЗЗЛД, както и да изпълняват задълженията по чл. 34 от Регламент /ЕС/ 2016/679, съответно по чл. 68 ЗЗЛД.

Решението е издадено в предписаната от чл. 59, ал. 1 АПК писмена форма, като съдържа задължителните реквизити, посочени в ал. 2 на същата разпоредба. Посочени са фактическите и правните основания за издаването на административния акт, което

е предпоставка за упражняване на контрол за законосъобразност.

Съдът намира, на следващо място, че административният орган е спазил административнопроизводствените правила при издаване на оспореното решение и конкретно Вътрешните правила за организацията на работата в Министерство на вътрешните работи по постъпили заявления от физически лица във връзка с обработването на техните лични данни в МВР. Административното производство е започнало по искане на заинтересовано лице, което с редовно подадено заявление е поискало достъп и заличаването на личните му данни, обработвани в информационните фондове на МВР по преписки и досъдебни производства срещу него. Искането е разгледано, след като са изискани доказателства от органите на МВР, СРП и съда във връзка с извършената полицейска регистрация № 6955 от 24.04.2019 г. на 07 РУ-СДВР, задържането от полицейски орган за срок от 24 часа със заповед № 2251 от 22.10.2018 г. по описа на 07 РУ-СДВР и сключеното споразумение по НОХД № 7852/2019 г. по описа на СРС, НО, 107 състав.

Като фактически основания административният орган е посочил, че за лицето в АИФ на МВР са въведени данни по ЗМ № 15192 от 22.10.2018 г. по описа на 07-РУ-СДВР, за деяние по чл. 234, ал. 1 НК, изготвен на 17.09.2019 г. обвинителен акт по пр. пр. № 47575/2018 г. по описа на СРС и споразумение за условно наказание по НОХД № 7852/2019 г. на СРС, НО, 107 състав, с което М. Г. Г. е признат за виновен в това, че на 22.10.2018 г. в себе си и в жилището си е държал акцизни стоки без бандерол. За да постанови оспорения отказ, административният орган е изложил мотиви, че при извършената проверка не са били установени факти и обстоятелства, които да удостоят, че е отпаднала целта, във връзка с която се обработват личните данни на М. Г. Г. и данните следва да продължат да се обработват от МВР във връзка с противодействие на престъпността и опазване на обществения ред. Приел е, че не е налице основание за заличаване обработваните лични данни на заявителя, тъй като в чл. 3 от Инструкция № 81213-748/20.10.2014 г. липсва хипотеза за заличаване на лични данни, в случаите на осъждан с влязла в сила присъда, включително и при настъпила реабилитация. Като правни основания е посочил разпоредбите на чл. 25, ал. 3 и чл. 29, ал. 1 ЗМВР, чл. 45 и чл. 56, ал. 6 ЗЗЛД, чл. 12-22 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г., във връзка с чл. 22, ал. 1, вр. с чл. 21 от Инструкция № 81213-1280 от 7 октомври 2021 г. на министъра на вътрешните работи за реда за обработване на лични данни се определя.

Обработването на лични данни от органите на МВР е допустимо във връзка с изпълнение на дейностите им и се осъществява при условията и по реда на ЗМВР и ЗЗЛД. С разпоредбата на чл. 25, ал. 1 ЗМВР е предвидено, че за изпълнение на дейностите си органите на МВР могат да обработват лични данни. Органите на МВР могат да обработват и лични данни, получени от други органи, за целите, за които са предоставени, както и за защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и противодействие на престъпността, като тези данни се препредават само с разрешение на органа, който ги е предоставил. Според чл. 25, ал. 3 ЗМВР обработването на лични данни се осъществява при условията и по реда на този закон, на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) 2016/679 и на Закона за защита на личните данни. В чл.

26, ал. 1, т. 3 ЗМВР се регламентира, че при обработване на лични данни, свързани с дейностите по защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и провеждане на наказателното производство, органите на МВР могат да обработват всички необходими категории лични данни. Съобразно чл. 26, ал. 2 ЗМВР сроковете за съхранение на данните по ал. 1 или за периодична проверка на необходимостта от съхранението им се определят от министъра на вътрешните работи. На основание чл. 26, ал. 2 ЗМВР е издадена Инstrukция № 8121з-748/20.10.2014 г. за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в Министерството на вътрешните работи във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на Наказателно-процесуалния кодекс и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер (Инstrukция № 8121з-748/20.10.2014 г.). Съгласно чл. 2, ал. 1 от Инstrukцията в МВР се изграждат информационни фондове, в които се обработват лични данни на лица във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер. Разпоредбата на чл. 3 от Инstrukция № 8121з-748/20.10.2014 г. регламентира изчерпателно хипотезите, при които личните данни по чл. 2, с изключение на тези на пострадали лица и заявители на престъпление, се заличават. По-конкретно това са следните хипотези: постановен отказ от образуване на наказателно производство в случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а НПК; не е образувано наказателно производство в случаите на чл. 24, ал. 5 НПК; наказателното производство е прекратено: на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК поради това, че деянието не е извършено или не съставлява престъпление и са изтекли сроковете по чл. 243, ал. 10, изр. 2 НПК; на основание чл. 243, ал. 1, т. 2 НПК поради това, че обвинението не е доказано и са изтекли сроковете по чл. 243, ал. 10, изр. 2 НПК; на основание чл. 24, ал. 5 НПК; на основание чл. 250, ал. 1, т. 2 НПК; на основание чл. 24, ал. 1, т. 8а НПК поради това, че деянието съставлява административно нарушение, за което е приключило административнонаказателно производство; влязла в сила оправдателна присъда; изтекъл давностен срок по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80 от Наказателния кодекс (НК) при: постановен отказ от образуване на наказателно производство на основание чл. 24, ал. 1 НПК с изключение на случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а НПК; прекратяване на наказателното производство на основание чл. 24, ал. 1 НПК с изключение на случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а НПК; наложена е глоба по административен ред на основание чл. 218б НК и е изтекла една година от датата на извършване на деянието; освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание (чл. 78а НК); лицето е починало – във всички останали случаи.

За да се прецени дали са налице основания за заличаване на данните, от една страна следва да се съблюдават предпоставките на чл. 3 от Инstrukция № 8121з-748/20.10.2014 г., а от друга дали информацията се обработва съобразно предвидените законови цели, регламентирани в разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от Инstrukцията, съгласно която целта на обработката и съхранението на личните данни по ал. 1 е защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, разкриване на престъпления и опазване на обществения ред.

С Инstrukция № 8121з-1280 от 7 октомври 2021 г. на министъра на вътрешните работи се определя редът за обработване на лични данни се определя. В чл. 21

и чл. 22 от Инструкция № 8121з-1280 от 7 октомври 2021 г. се регламентира редът за изтриване на личните данни.

В настоящия случай се установява, че заявителят е осъден за престъпление от общ характер, което обстоятелство формално и по аргумент на чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/20.10.2014 г. е основание неговите данни да се съхраняват в съответния регистър и да могат да бъдат обработвани от имащите достъп до тях органи на МВР без никакви ограничения във времето до смъртта на това лице.

Същевременно обаче, следва да се държи сметка за даденото с решението на СЕС от 30.01.2024 г. по дело С-118/22 г. задължително тълкуване, че член 4, параграф 1, букви в) и д) от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета, разглеждан във връзка с членове 5 и 10, член 13, параграф 2, буква б) и член 16, параграфи 2 и 3 от тази директива и в светлината на членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство, което за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания предвижда съхранение от полицейските органи на лични данни, и по-конкретно на биометрични и генетични данни за лица, осъдени с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, и то до смъртта на субекта на данни, включително когато той е реабилитиран, без да задължава администратора периодично да проверява дали това съхранение все още е необходимо, и без да признава правото на субекта на данни на изтриване на горепосочените данни, щом съхранението им вече не е необходимо за целите, за които те са били обработвани, или евентуално правото на ограничаване на тяхното обработване. Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година е относима в случая, тъй като има за предмет защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, като в чл. 6 от нея изрично е уредено обработването на лични данни на лица, осъдени за престъпление.

Според даденото по-горе тълкуване е задължително администраторът на лични данни, съхраняващ лични данни на осъдено с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер лице за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, да извършва периодична проверка дали това

съхранение все още е необходимо. Горното обосновава извод, че извършването на проверка в горния смисъл е предпоставка за законосъобразно провеждане на административното производство, инициирано след писмено мотивирано искане на лице, чиито лични данни се съхраняват в съответните информационни фондове на МВР. Това означава, че в хода на административното производство административният орган трябва да извърши проверка за необходимостта от съхранение на личните данни в информационните масиви на МВР към момента на подаване на искането. Целта на проверката е съпоставка на важността на преследваната от закона цел, свързана със събирането и обработката на лични данни за лицата, осъдени за извършени престъпления от общ характер, във всеки конкретен случай и спрямо всяко конкретно лице (субект на данни) и тежестта на ограничението за упражняване на съответни права, вкл. правото на изтриване/заличаване на съхраняваната за лицето информация (в този смисъл т. 67 вр. т. 62 и т. 69 от решението по дело С-118/22 г. на СЕС). В случай, че целите съвпадат с тези по Директива (ЕС) 2016/680, следва да се отчетат горните обстоятелства и да са изложат мотиви за тях, а в случай, че същите се обработват за други различни цели, което е допустимо съгласно /7/ от преамбюла на Директива (ЕС) 2016/680, следва да се посочат същите в решението. В случай, че тези други цели попадат в обхвата на Регламент (ЕС) 2016/679 в хипотезата на чл. 42, ал. 3 ЗЗЛД следва да се има предвид, че съгласно чл. 17, ал. 1, б. а от Регламента субектът на данни има правото да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, а администраторът има задължението да изтрие без ненужно забавяне личните данни, когато е приложимо някое от посочените основания - личните данни повече да не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин.

Ето защо в хода на административното производство административният орган е следвало да извърши проверка за необходимостта от съхранение на личните данни в информационните масиви на МВР към момента на подаване на искането – 02.07.2024 г., като тази проверка не следва да се ограничава само до основанията за заличаване на данните по националното право, но и след преценка на баланса между обществения интерес и правото на субекта на данни за изтриването му, в случай, че съхранението вече не е необходимо. За да се направи горната преценка, както и дали осъждането на М. Г. Г. за престъпление от общ характер, представлява по-малък риск от гледна точка на целите за противодействие на престъпността или опазване на обществения ред, е необходимо административният орган да изложи мотиви в този смисъл, а не само да се опише престъплението, за което е осъден. При всички случаи, за да бъдат обработвани лични данни за едно лице, макар и осъдено за престъпление от общ характер, те не следва да се обработват произволно и без определена цел.

В случая административният орган за да приеме, че не е отпаднала

„абсолютната необходимост“ от продължаването на съхранението на личните данни на заявителя, се задоволил единствено с едно изречение да посочи, че е отчел степента на риск на лицето като елемент, съобразен с естеството и тежестта на престъплението, за което извършване М. Г. Г. е бил признат за виновен и осъден за умишлено престъпление. Тези мотиви на органа са крайно формални и не могат да обосноват необходимостта от продължаване на обработването на личните данни на заявителя, без да се изследват и други обстоятелства, имащи отношение към целите на обработването и съхраняването на личните данни на заявителя, поради което съдът намира, че оспореното решение е немотивирано.

Неизвършването на дължимата проверка по чл. 21, т. 4 от Инstrukция № 81213-1280 от 7 октомври 2021 г. относно правнорелевантните обстоятелства по приложимото право на ЕС, и съответно липсата на мотиви в тази връзка, е довело до неправилното приложение на материалния закон.

Предвид изложеното оспореното решение следва да се отмени и преписката се върне на административния орган за ново произнасяне по подаденото от М. Г. Г. заявление, при съобразяване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени с мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора право на разноски има жалбоподателят, поради което и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в негова полза следва да се присъдят разноски в общ размер от 1210 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 5130005-122/01.10.2024 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи, с което се отказва изтриването на личните данни на жалбоподателя, обработвани в Интегрирана регионална полицейска система - С..

ИЗПРАЩА делото като преписка на директора на Столична дирекция на вътрешните работи за ново произнасяне по заявлението на М. Г. Г. съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на М. Г. Г., сумата от 1210 лв., представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: